

על פי אופק

פרשת וארא | טעון גניזה | גליון מס' 285

בנושא: "התבוננות"

"מבשרי אחזה
אלוקי"

תוכן עניינים

שובב"ים ת"ת :

התקופה שבין חנוכה לפורים, היא תקופה שהאדם נמצא כמעט ללא כיסוי, ללא הגנה של חגים. עליו לעשות מצוות מכיוון שבתקופה זאת קוראים את הפרשיות- היסודיות של העולם: אותות ומופתים במצרים, היציאה ממצרים, קריעת ים סוף, מצוות ראשונות שנמסרו לעם ישראל (ראש חודש, תפילין, קורבן פסח, שבת).

עשיית קבלת התורה, משפטים יסודיים להנהגת בן אדם לחברו, בנין המשכן של המדבר, הביסוס של עם ישראל נעשה בימים האלו, בפרשיות האלו. אין סכנה יותר גדולה מאשר שגרתיות בעשיית המצוות כי עושים, שומרים אותם בגלל ההרגל ולא כדי לעשות רצון אבינו שבשמים.

לכן, דרושה התעוררות מיוחדת כדי לא ליפול בפח במוקש של השגרתיות.

זאת המטרה של שובב"ים ת"ת.

אנחנו עסוקים בחיי היום יום, לא שמים לב שהזמן עובר ולא חוזר. שוכחים שהחיים מסתיימים תמיד מוקדם או מאוחר. ולכן, אדם צריך תמרוך שאומר לו- זהירות!

החיים הם לא מסלול ללא השגחה, לא השוטרים מאיימים עלינו, אלא, עלינו לחשוב, לדעת שיש מישהו שיודע בודק ומחשב כל מה שאנחנו רוצים וחושבים.

שובב"ים ת"ת אומרים לנו זהירות, יש תמיד סכנה ליפול. אך, אב הרחמן נותן לנו את האמצעים לחזור אליו יתברך, הדלת אף פעם לא נעולה!

נדע להיכנס לפרוזדור כדי לזכות להיכנס לטרקלין! שבת שלום!

2 דבר המערכת
3 מהללים
3 מה הפשט
4 יהי אור
5,6 הרבנית אסתר תחי'
7 הרגע הזה ללי שכטר
7 רק עוד רגע דבי סמט
8 עם הקצב דסי כנורי
8 נקודה של אור אודליה דוד
9 כביש סואן חיהלה מושקוביץ
9 מחסידי הארץ רחלי רובין
10 במבט לבפנים תמר קרליבך
10 תפסיקי דבי סמט
11,12 עלי דרך ציפי
13 קבוצת דיון עדן פולק
14,15 אשנבים רחלי וחיהלה
16,17 עלי דרך ציפי
18,19 אשנבים
20-22 הלולים

סדבר המערכת

חברה יקרה ספרה שהיא נסעה לבית חינוך עיוורים. שם היא שאלה אם העיוורים מצליחים באומנות למרות המוגבלות שלהם. קם אחד מהאנשים שם ואמר לה "אנחנו מצליחים לא למרות אלא בגלל" האנשים היקרים האלו מוצאים את צורת הביטוי שלהם גם ככה. עיוור לא רואה שחור. אנחנו חושבים כך אבל זו טעות. הוא פשוט לא רואה. ובתוך העיוורון הזה הוא מחפש את דרכו ואת השמחה המיוחדת לו. ואז הוא מסוגל לראות בדרכו את מה שהוא חפץ. למשש, להרגיש, להאמין ולדעת שהדברים קיימים.

להבדיל, גם אנחנו לא רואים. לפעמים כי באמת רואים חושך, חושך. אבל ביומיום זה לא כי שחור או משהו. זה כי העולם הזה רחוק מאוד מהשמיים ורק אם רוצים באמת ומחפשים אפשר למצוא בתוכו את המקומות הקרובים לנשמה ולאלוקים. העולם אומר את אלוקים, אבל אלוקים נסתר. כל הניסים שקורים לנו הם כל מה שאנחנו רגילים אליהם, וזה כבר לא הרגל אפילו במודע, זה פשוט לא נראה. ושכחנו.

ואז אנחנו צריכים להתבונן דווקא בכלום הזה. חזק, חזק. לא לברוח ממנו ולומר "טוב, אנחנו לא רואים. אין מה לעשות. אנחנו מוגבלים!!" כי ככל שעובר הזמן ואנחנו מתאמצים הנשמה שלנו לומדת להיזכר "הי, נשמה, את זוכרת שראית פעם? לא תמיד היית עיוורת. את לא עיוורת מלידה. הנה, בואי נסביר לך מה זה שחור לבן, מה זה צבעוני, מה זה אפור, מה זה שמיים וארץ, מה זה גוף ונשמה" והנשמה לאט, לאט נזכרת. כי היא מתגעגעת וכי היא זוכרת בפנים כמה זה טוב ואמתי לראות. וזו המעלה של ההתבוננות. הזיכרונות האלו שמתחזקים בתוכנו. ואז אנחנו לומדים לגעת בידיעות להרגיש אותן פועמות בין ידינו לדעת שהן קיימות ואז להאמין בהן. גם כשלפעמים כשאנחנו מתרחקים. בסוף אנחנו חוזרים להחזיק בהן. הן תמיד קיימות והסיפור הוא הצעדים שלנו לקראתן והיכולת שלנו להתאזר בסבלנות ולהתבונן עמוק בתוך העיוורון הזה, בלי להיבהל מהמוגבלות ומהפחד שלא נוכל אז הנשמה תצליח לראות, וזו בחינת הראיה האמתית והשלמה.

להתעלות באילון גדול

מדברי הרב מאיר שליט"א אליכין:

משל הקדמוני

התורה הקדושה נקראת "משל הקדמוני" (כך מבואר בנביא שמואל א' כ"ד, י"א) מבאר רש"י הקדוש: שהתורה היא משל של הקדמוני דהיינו של, של הקב"ה שנקרא כי הוא קדמונו של עולם. דהיינו, מבואר כאן שכל סיפורי התורה הם משלים לכל מה שקורה לאדם לעולמו ומסיפורי התורה האדם נדרש ללמוד כיצד עליו לנהוג בנסיגות חיו.

התורה הקדושה מאריכה בענין המכות וההתנהגות של פרעה כדי שהאדם יבין מן המשל שהנמשל זה האדם עצמו. דהיינו, כך פרעה הוא משל ודוגמה ליצר הרע של האדם. שמרגע לידת האדם משועבד האדם ליצה"ר. כלשון התוה"ק בפרשת בראשית: "כי יצר לב האדם רע מנעוריו"... האדם הוא כמו בנ"א המשועבדים תחת פרעה כך משועבד האדם ליצרו וכמו שפרעה שלט מסוף העולם ועד סופו, דהיינו, שהייתה לוט שליטה גמורה על כל העולם כך האדם שכידוע הוא עולם קטן היצר שולט על כולו מתחילתו ועד סופו. דהיינו, על כולו לגמרי. וכשגדל האדם ושכלו מתפתח ומתחיל להבין בין טוב ובין רע אז מתעוררים באדם כוחות הדוחפים אותו לצאת לחרות ולצאת משליטת היצר הרע. אז רואה האדם שהמלחמה ביצר קשה היא עד מאד מכאן כמה סיבות:

א. היצר (פרעה) אינו מוכן לשחרר את עבדיו בקלות
ב. האדם מחמת הנאתו מתאוותיו, גם כשקולט שנשלט ע"י היצר- פרעה, זה גורם לו צער שנכשל במעשים רעים. אך, אינו רוצה לצאת לגמרי מזרועותיו של היצר- פרעה. לצאת לחרות עולם, כי עדיין רוצה להנות פיתוי היצר שהם התאוות וההנאות. אם היה רוצה באמת לצאת לגמרי משליטת פרעה היצר היה יוצא אך אינו רוצה לגמרי. גם כזה אכפת לו. כי רוצה את ההנאות והתאוות. וכך, נשאב האדם ללכת אחרי תאוותיו עד שנהיה עבד לתאוותיו ונהפך להיות משועבד לגמרי לפרעה- ליצר. בהתחלה עדיין אכפת לו ואח"כ נמשך אחר תאוותיו.

ומשתעבד לבוא לגמרי. כך פרעה התחיל לשעבד את עמ"י. בתחילה בפה רך קצת תתחילו לעבוד איתי ותקבלו תשלום. וכשהתחילו קצת בסוף שיעבדם לגמרי.
כך עובד היצר, פרעה על האדם רק תהנה קצת מההנאות והתאוות של היצר אם לא תופס את עצמו בתחילה בסוף נהיה משועבד לגמרי.

ליצר כמו שליטת פרעה ששלט פרעה שליטה גמורה על עמ"י. וכמו שפרשות אלו מתואר איך הקב"ה הביא מכות על פרעה והראה אפסיותו. ועי"כ כשראו עמ"י את אפסיותו של פרעה מול עוצמת הבורא יתברך שמו זה הדרך שהביאם להתנתק מהשיעבוד של פרעה. כך האדם ע"י שיתבונן בגדלות הבורא ואפסיות היצר ותאוותיו. כך יצליח לצאת משליטת היצר לחרות עולם. וכשנמצאים אנו בפרשיות אלו זהו זמן מסוגל לאדם להביא את עצמו להתנתק מפרעה, היצר הטמון בתוכו ע"י שיתבונן באמת שבח"י התורה ולשקר של העולם הזה ותאוותיו וע"י זה ייטב לו לאדם בזה ובבא.

שבת שלום!

מה הפשט

שלא שינו את מלבושם

"והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים ולקחתי אתכם לי לעם" (ו, ו-ז).

'והוצאתי אתכם, והצלתי אתכם, וגאלתי אתכם, ולקחתי אתכם, כנגד ד' זכויות שבידם, שלא שינו את לשונם, ולא החליפו את שמלותם, ולא גילו את סודם, ולא בטלו ברית מילה' (פסיקתא זוטרתי שמות ו, ו).

אחד מהדברים שבזכותם גאל הקב"ה את ישראל ממצרים הוא, שלא שינו את מלבושם.

בהגדה של פסח "שרפי קדש" מסופר: יהודי 'מודרני', שהחליף את לבושו היהודי בלבוש גויי מובהק, בא לפני רבי שמחה בונים מפשיסחא זצ"ל, ושאלו בדרך קנטור: "איזה בגדים לבש אברהם אבינו?" כוונתו הייתה לומר: גם אתה, הרבי, אינך לובש שמלה כמו אברהם אבינו, ואם אתה שינית - גם לי מותר לשנות...

אמר לו הרבי: איני יודע איזה בגד בדיוק לבש אברהם רבינו, אבל זאת יודע אני בברור: הוא ראה אילו בגדים לובשים הגויים - ולבש הפוך מהם..."

מתוך הספר "ומתוק האור",

מעללים

מתוך "השקפתינו", מאמר זה מיוחס לאחד מגדולי ראשי הישיבות בדורנו

התבוננות ובחירה

ה"ענווה" מקבילה לגודל ההכרה בגדלות הבורא

האדם מטבעו יש לו נטייה לרע, זה מוצאים אנו אצל "אדם הראשון", אף שהכרתו הייתה מגעת עד רום המעלה שאפשר. ומוצאים אנו שמדריגה הגדולה ביותר היא "ענווה", וכדי לבוא ולהגיע למדריגת "הענווה", יש לנו רק עצה אחת, והיא "ההתבוננות" בגדלות הבורא, שכל מה שירבה להתבונן, יבוא בקרוב יותר לידי מדריגת הענווה (מסילת ישרים).

נמצא שאם יש לו להאדם מושג אמיתי ממהות הבורא, הוא יכול לבוא לידי מדריגת "הענווה", לידי רום המדריגה (דאל"כ היה לו לומר שיגיע לידי מדריגת נקיות או למדריגה אחרת).

ואדם הראשון הרי היה לו הכרה הגדולה ביותר בהבורא, ובכל זאת רואים אנו שעבר על מצוות הבורא, וכיצד הגיע לכך? אלא מכאן יש להסיק כדברינו, שהוא מכח שלאדם מטבעו יש לו נטייה לרע.

בריאת הרע עם בריאת כח הבחירה

אולם בד בבד, שברא הקב"ה את הנטייה לרע, ברא יחד עם זה את התיקון לצאת מכך, על ידי שנתן לאדם את "כח הבחירה". ולשם כך אף מטיב הרבה לרשע, ואף לאורך שנים, והכל כדי לאפשר לו את הבחירה, אולי יזכה להטיב בהזדמנויות אלו אף לעצמו.

(מתוך הספר שיחות הסבא מסלבודקא בשם הרב נתן צבי פינקל זצ"ל.)

הובא ע"י הרבנית אסתר הורביץ תח"י

ומבשרי אחזה אלוך

מורכבות להפליא של כל תא בגוף האדם

הגה"צ רבי אביגדור מילר זצ"ל אומר:

"כל תא בגופו של האדם הוא מורכב להפליא. בכל תא יש מולקולה (יחידה זעירה) של די.אן.אי. מולקולה זו מצוידת במיליוני הוראות מורכבות השולטות על כל שלב בהרכבתו ופעילותו של הגוף. ולמולקולה זו גם היכולת לשגר מידע זה לביליוני תאים בגוף ולהפעילם בהתאם.

מולקולת די.אן.אי. זהה המצוידת בכל מליוני הוראות אלו, מצויה בכל אחד מהתאים שבגוף. כל אחד מהתאים הללו "יודע" את הצרכים העכשוויים והעתידיים של התאים האחרים ומתנהג בהתאם, דומה הדבר, כאילו היה כל אדם עלי אדמות בקשר מתמיד עם כל אדם אחר בעולם ויודע את כל צרכיו בהווה ובעתיד."

"בתא עצמו פועל מקור כוח ואנרגיה עצמאי, מעין גנרטור קטן. רובוטים מולוקולרים זעירים מביאים אליו חומרי בעירה. הם מזוקקים בו, נארזים ונשלחים אל הכבשן. יש בו גם מדור איחסון וחומרי אנרגיה כמלאי חרום. יש בו גם מפעל ליצירת רובוטים מולוקולרים זהירים. כל התשלובת הזו פועלת סביב המדור המרכזי-לב התא, "חדר מחשבים" (הגרי"פ גולדווסר שליט"א בספר: "קדוש ונורא שמו")

לב התא ("חדר המחשבים")

בגרעין זה מאוחסן המידע הגנטי, במעין סרט מגנטי המכיל כשלושה וחצי מליארד אותות! המידע ארוז בצפיפות, ובאלפי מקומות לאורכו נמצאים "קוראים אופטיים", הקוראים את הקודים, ומפענחים אותם כל העת ופועלים לפיהם - לשגר פקודות לעצמם, ליצור רובוטים חדשים, לשגר פקודות לקיימים, לייבא חומרים, להעתיקם מקום למקום.

זו תחנה שאינה שובתת לרגע, גדושה פעילות קדחתנית. בה מנגנונים מיוחדים להסתגלות לפגעי סביבה וטבע ולנזקי שחיקה. משלשה וחצי מליארד הסימנים, נשחקים בכל יום כחמשת אלפים - סכום מזערי יחסית - אבל שלושה סורקים פועלים ללא הרף לגלות שברים ושינויים ולתקנם, והם פועלים בשלוש שיטות שונות.

כל זה, בתא בודד - שאין לו משימות נוספות, שאין הוא תא של כבד או של מוח, של עצם או של עצב, ובלא להתייחס למשימות הסביבתיות שלו: קשר עם תאים סמוכים, איברים מקיפים, ועם הגוף כולו.

כל זה בגודל של מאית המילימטר בתא גוף ועד אלפית המילימטר בתא של חיידק היינו כמליון תאים במילימטר מעוקב! וכל תא כזה משוכלל פי כמה מהחללית המתקדמת ביותר, ממחשב העל המורכב ביותר! ובכל תא מתרוצצים אלפי רובוטים מולוקולריים, וכל אחד מופקד על תחומו. מביא חומר מסוים,

מרכיב חומר אחר, מקבל מחברו, מושיט לשלישי, שב על עקבותיו, מתואם עם חבריו, מוזן ממקור האנרגיה, מקודד מלב התא.

"השי"ת ברא במעיים של האדם חלק קטן הנקרא "תוספתן" ["אפנדיציט", "מעי העיוור"] שהוא מעין שקית קטנה תלויה כמו תלתל. והיות וחלק זה אינו שרירי, לעיתים יכול להיווצר מצב שנופל לתוכו אוכל מוצק שנשאר שם ונרקב, ואז המקום מתנפח והופך למזוהם, וגורם כאבים איזמים וחום, ולפעמים אם האדם לא ינותח, ה"תוספתן" עלול להתפוצץ והאדם יכול לאבד את חייו ח"ו.

לפני שנים, ישבו רופאים והחליטו שכדאי לנתח כל תינוק שנולד ולהוציא לו ה"תוספתן" הואיל שלפי דעתם הסכלה, הוא "מיותר", והוא שריד ופליט של תקופה אבולוציונית מלפני מליוני שנים, עפ"ל. וכך עשו במשך שנים בבתי החולים - ניתוח חובה, היות ולא ראו בחלק זה שום צורך....

אחרי תקופה די ממושכת, כאשר עקבו אחרי כל האנשים שנותחו וראו שהתוצאות אינן טובות. ללא הסבר, הם הבינו שרמת המחלות אצלם גבוהה יותר מאחרים, ועד היום אין להם הסבר לכך. ולפיכך חדלו מכך, מפני שהבינו שהגוף זקוק לאותו חלק ששזר בו הבורא בתוך מעיו.

רק לפני כמה חודשים נתגלה לעולם המדע מה התפקיד של התוספתן. על פי המעיים מתגוררים מליארדי חיידקים "טובים" - תפקידם הוא להיות "פועלי ניקיון" ולנקות מעל המעיים שרידי אוכל כדי שהגוף לא יזדהם. והנה ישנו מצב שמגיע למעיים חומר שהורג את החיידקים האלה כגון "אנטיביוטיקה". אם כל החיידקים יחוסלו, מצבו של האדם יהיה קשה ביותר, אי לכך הם נסים אל תוך התוספתן שם הם מוצאים מקלט עד יעבור זעם. כשהם מריחים שהחומר המסכן אותם נעלם, הם יוצאים מן התוספתן, מתחילים להתרבות במהירות כדי להמשיך בתפקידי הניקיון שיעדו להם. לכן כשהאדם נוטל אנטיביוטיקה הוא מרגיש חולשה. וכן היה בעניין השקדים, שהחליטו הרופאים שזה חלק 'מיותר', שפעמים רבות נגרמות בעיות ודלקות זיהומים וכו', החליטו שכדאי לבצע ניתוח לכל ילד שנולד. ובמשך שנים קראו לזה "הקידמה הרפואית", עד שאחרי כמה שנים הגיעו למסקנה, שאותם ילדים אומנם דלקות בשקדים אין להם אבל הם סובלים ממחלות שונות וזיהומים עשרת מונים מילדים אחרים בעלי שקדים. התברר להם שיש לשקדים חלק במערכת החיסון של הגוף. (ילד עם שקדים הוא מחוסן יותר ולשקדים יש מטרה נוספת מלבד סינון האויר).

כך זה כאשר מתערבים בתכנון המדויק של הבורא יתברך, אשר צופה מראשית אחרית וברא כך את עולמו"

(מתוך הספר "הולכי נתיבות")

רבי יששכר מאיר זצ"ל

נולד בהמבורג שבגרמניה להוריו רבי יעקב ולאה מאיר ובשנת תרצ"ח עלה עם שלושת אחיותיו לארץ ישראל, אביו הרב יעקב מאיר זצ"ל עלה לפניהם אך נפטר במצרים ואמם נפגשה איתם מאוחר יותר בארץ. בשנת התש"א החל ללמוד בישיבת לומז'ה בפתח תקווה אצל הרב ראובן כץ זצ"ל ובשנת תש"ג היה מקבוצת התלמידים הראשונה בישיבת פוניבז.

לאחר נשואיו התמנה למגיד שיעור בישיבת עץ החיים בשוויץ וכשחזר לארץ שימש כר"מ בישיבת "בני עקיבא" בכפר הרואה, לאחר שנתיים עבר לעיר נתיבות ויחד עם קבוצה של 17 בחורים מכפר הרואה ייסד את ישיבת "ועיזתה" שבהמשך נקראה ישיבת הנגב לאט לאט גדלה הישיבה ותוך שנים ספורות למדו בה כ-200 תלמידים. בשנים הראשונות לישיבה הגיעו תלמידים מהזרם הדתי לאומי ובשנת תשל"ו צריך רבי מאיר את הרב ראובן יוסף גרשונביץ שיכהן כראש הישיבה.

בהמשך שינתה הישיבה את צביונה והפכה לישיבה ליטאית מובהקת, הישיבה ומוסדותיה סייעו לפיתוח הקהילות החרדיות בדרום ורבי מאיר היה המייסד את הקהילה החרדית המרכזית בעיר נתיבות, הרב מאיר פעל וקידם פרויקטים להביא משפחות חרדיות נוספות לדרום כמו כן פעל לקירוב תושבי האזור לתורה ולשמירת מצוות.

בשנת תשס"ה הקים את ישיבת "היכל אליהו" בעיר שדרות שהיתה מופגזת אז בתדירות גבוהה אך הדבר לא מנע מהרב מאיר להמשיך להגדיל תורה ולאדירה, ובשנת תשס"ו ייסד את ישיבת "נר זרח" בישוב זרועה הסמוך לנתיבות. הרב יששכר מאיר נפטר בליל שבת כ"ה בטבת תשע"א כשבהלווייתו משתתפים רבות של אנשים, לאחר פטירתו נזנחו ישיבת "הנגב" בנתיבות וישיבת "נר זרח" בזרועה והגאון ר' אהרן יהודה לייב שטיינמן צוק"ל פעל רבות לחיזוק הישיבות הללו שמה של ישיבת "הנגב" שונה ל"שכר שכיר" וישיבת "נר זרח" עברה למושב עוצם, ובנתיבות הוקמה קריית 'נחלת יששכר' לזכרו.

ת.נ.צ.ב.ה.

רק עוד רגע

דבי סמט ולייקי רבר

השיר הזה מוקדש בהמון אהבה, לכל מי שלא מסתפקת במועט, ונותנת רק עוד רגע של מבט, כי.....

יש את אלו
שירקוד במ לבם
למראה שושנה בלבן
ויש את אלה
שמתעכבים
רק עוד רגע,
וכואבים אתה
את הבדידות בין הקוצים.
יש את אלו
שרואים את החיוך.
הוא נעצר,
קצת לפני העיניים,
אבל הם אומרים-
תראו, הנה איש מאושר.
יש את אלו
שמתעכבים,
רק עוד רגע.....

יש את אלו
שעומדים מול שקיעות
באדום לזהט
וחושבים לעצמם
כמה הן יפות.
ויש את אלה
שמתעכבים
רק עוד רגע,
ורואים בהן סיום
לכל מה שהיה
ומשהו חדש שמתחיל.
יש את אלו
שרואים חסידות
נוודות בשמי סתיו
ומהרהרים-
כמה טוב, להיות חופשי.
ויש את אלה
שמתעכבים
רק עוד רגע,
שומעים לחש של פרדה
וצעקה דוממת,
ותלישות.

↓ הרגע הזה ללי שכטר

רדיו פועל
וחתול מילל.
בכביש הראשי מישהו צופר
למישהו אחר
שעוצר
פתאום.
אולי כי אוצר
בתוכו.
נוצר
את הרגע הזה.

שמים אדומים, עלה נושר
מישהי וודאי מטגנת חביתה.
מחלון כיתה
מיבב פסנתר
ומזגן מטרטר
רוח לוחשת מבין הסדקים.
כוכב מזדרח לו
על שמי אופקים.
צרצר מזמר.
בבקתת השומר

עם הקצב דסי כינור

הנקודה של האור | אודליה דוד

אל תפחדי לחשוב-
גם אם תמצאי שם,
את מה שמסתתר
מאחורי התרוצים.

אל תפחדי לרצות-
אפילו שהבר השגה
נראה לפעמים רחוק.

אל תפחדי להאמין-
ולא רק בגלל
שהצד השני מר וכואב.

אל תפחדי לטפס-
למרות שאת יודעת
שחלק מהתהליך
הוא גם ליפול.

אל תפחדי להישיר מבט-
וגם להסתכל לאמת
בעיניים,
אפילו אם ירדו שם דמעות,
ולמרות זאת,
ואולי דוקא בגלל זה-
תמשיכי לשם
אל הנקודה של האור.

לפעמים נראה
שהחיים מכתיבים את הקצב

ואנו נאלצים
לרקוד במהירות.

וקצת כבר אין אויר.

הלומות התופים

מרעישות

ופתאום הקצב המונוטוני
משתנה.

הכל מלחיץ

והכל אחר

הרגליים לא מוצאות

את מקומן.

מפלס הלחץ עולה.

אבל,

אולי זה לא באמת ככה

אולי

עד עכשיו רק הסתכלנו

שזו ראייה מצומצמת וספציפית.

ולא התבוננו

בסבלנות

ברוגע

צריך לקחת פסיעה או שתיים

אחורה.

לגלות שזו בסך הכל

הרמוניה מושלמת

שהקב"ה יצר.

ולדעת שאנו מושגחות פרטית

בידיים הכי אוהבות בעולם

ואנחנו ראינו רק חלק קטן ביצירה

ולא את המלאכה המוגמרת.

ושינוי הקצב - -

רק מיפה את המנגינה

ולנו נשאר רק להאזין

ולנסות להתמזג

עם המנגינה.

מוקדש באהבה גדולה מאוד לדירה 3.

מחסידי הארץ השטוחה רחלי רובין

ליקרים שלמדו להשתמש בלווייני הנפש.
לקום מן ההרגל המסוכן ולראות את אלוקים.
האנשים

שהולכים שם מהר
לוקחים, נותנים, קונים, מוכרים
מחייכים
בוכים
הולכים לעבודה, חוזרים ממנה
ומכינים עוד מרק.

מחסידי הארץ השטוחה
שמוצאים את הקצה
בכל מסלול
נופלים ממנו אל
אפלת ההרגל
ונשארים שם.

גם אחרי שהומצאו לוויינים
שגילו שלכל פס
יש כדור מתחתיו ובכל כדור
קיים עולם
בכל עולם ישנה משמעות
בכל משמעות חי העומק
ולכל עומק יש הרגשים ואהבה אמתית
חברות

אמונה פשוטה
והרצון הנחוש להגשים חלומות.
יש את המילים והדממה
את ההבנה.

מחסידי הכדור העגול
שגילו

שלמסלול החיים אינסוף של נצח טוב
שהנשמה מאירה ורחבה, שאנו קשורים זה בזה
ושאלוקים הוא כל יכול.

כביש סואן חיהלה מושקוביץ

להסתכל על דברים לא סתם,
אלא בגלל.
להתבונן על מצבים לא בזכות,
אלא למרות.
לקלוט אנשים לא רק כשפשוט,
גם כשמורכב.

זאת האמת הפשוטה,
לקלף שכבה,
להחליק בליטות.
למלא שקעים,
חלל
וחסר.
להתבונן בעומק
ולהבין את מה שצועקים בלי קול.
להתקרב ולעבור צמתים -
בלי לפחד.
לא להתפרץ לאין כניסה,
אלא להמתין.
וכשיש אור כתום אז להתכונן...
לא להתיאש,
ולנסות...

...עד
עד המקום הפנימי-
נקודת האמת, שלי ושלך-
שלנו.

תפס'ק דבי סמט

תהיי עריקה.
שימי פסיק מאחוריך,
ותרימי עיניים למעלה.
רגע של התבוננות שקטה
אל תוך העומק של הלילה
ותקטפי לך כוכב אחד,
הוא ייתן לך כח
להילחם על האמת שלך.
פתאום תראי
כמה טוב
שיש לך על מה להילחם,
כמה מתוק הוא
טעם של כאב
וכמה,
כמה הוא אוהב...

והפצעים האלו
לא יכולים להתאחות,
אם את כל הזמן פותחת אותם
רק כדי לבדוק שהכל בסדר,
כאילו.
אז בואי, תני לי יד.
רק נציץ פנימה
ונטרוק מיד,
שלא יראו את כל מה
שקבור לך מתחת למיטה
כבר שנים.
ותפסיקי לברוח כל היום-
זה רק הצל שלך!
יש דברים שחייבים
ללמוד לאהוב.
זה הופך את החיים
למשהו נסבל יותר,
בדרך כלל.
תביני שזה התפקיד,
וזהו.
אם תנסו להתחמק-

מלחמה,
או טיפוס על קירות חלקים-
זה לא באמת משנה.
כי אם תעזבי
את תפלי חזק, וכואב,
וההתמודדות- לא באמת תפסיק,
זו רק את
שתפסיקי להיות.
את לבד עכשיו.
זה הכל
או לא כלום.
תפסיקי לבכות כבר,
הדמעות מטשטשות לך
את שדה הראיה.
אין לך מה לפחוד,
לא נוטשים פצועים
בשדה הקרב.
והקרב הזה
הוא פנים אל פנים.
מבפנים.
תראו, יורד לי דם.

במבט לבפס נים תמור קרליבך

העצמי שלי קיים
גם אם כולם ירמסו אותי
כי יש בי גרעין שהוא חזק
כי אנשים זה לא אני
וגם אחרי שהם ילכו
הוא עוד יישאר איתי
עם כל מה שעובר עלי
ורק השם יודע מה באמת.

אפילו שכולם הולכים
אני לא נגמרת
וגם כשאין פה שום אנשים
אני לא נעלמת
יש גרעין בלבי,
מרגישה אותו
והוא לא קשור לאף אחד,
הוא בתוכי והוא עצמי
והוא בפנים,
אף פעם לא נכחד
אז גם אם מישהו היה איתי
ועכשיו הוא כבר לא
-לא הכול צונח;

מוכנים לחשב לך מסלול מחדש, בתנאי שסימנת יעד
(הרב פינקוס שליט"א, יהודית בידני)

אדם צריך לקיים את המצוות מתוך חיבורם להרגשי ליבו
(הרב מאיר כהן שליט"א, שרי ויסוצקי)

חינוך זה ללכת עם, לא נגד
(הרבנית גולדברג תחי', נחמי לוינסון)

העונג היחידי הוא לי, לעשות רצון קוני
(הרבנית צ'ולק תחי', מרים שרמן)

אדם מחפש אחר פתרונות לחלומותיו,
ולמעשיו במציאות הוא מניח
(הרבנית קרליבך תחי', תהילה כהן)

המניע שלנו לכל דבר זה יראת שמיים
(הרב י.א. כהן שליט"א, חני שלומאי)

אם תכניס לתוך ליבך את ענייני העולם הזה,
התורה והמצוות יהיו הראשונים שיצאו ממנו
(הרב גריינמן שליט"א, דבי סמט)

כל מאמץ נראה קטן בעיני מי שאוהב
(הרבנית צ'ולק, הדס דינר)

כמו שלא יכריחו אדם צמחוני לאכול עוף
ככה אף אחד לא ייכריח אותך לעבור על העקרונות שלך
(גב' שלומית רגובי, רחלי פרייזלר)

כמו שריר שמנסים למתוח אותו, אם מותחים עד הסוף בפעם הראשונה,
זה רק יזיק. כך בעבודת ה' בונים קצת קצת ולא הכל בבת אחת
(הרבנית גולדברג תחי', נאוה בער)

האדמו"ר "כולם" מתיר ולכן - הכל מותר
(הרבנית עמית תחי', אילה גנון)

הקב"ה אוהב את ה"אינם יכולים - ועושים" - זו הבחירה האמיתית
(הרבנית פילץ תחי', נועה פטרנקר)

אין אפשרות לשבת כל היום בכסא נוח,
השאלה שלמי אתה עבד
(הרבנית נועה אדלר תחי', תמר קרליבך)

שלא עשני גוי, זה לא חסרון שמחפשים איך מותר למלא,
זה יתרון, פרס, זה מתנה
(הרב צור שליט"א, מרים ברנפלד)

לא מספיק לדעת שכאן יש אור, צריך לדעת ששם יש חושך
(הרבנית נועה אדלר תחי', ציפי כהן)

דברים רוחניים מוחשיים יותר מדברים גשמיים
(הרב גריינמן שליט"א, יהודית גמבש)

קבוצת דיון

התבוננות היא כלי לראיה עמוקה וחושבת, ההרגל מקהה את רגש ההתלהבות.
כיצד בכל זאת לעורר את ההתבוננות?

אורה כהן שנה ב':

אמרה לי פעם בת חכמה: כל יום, ובמיוחד באופקים אנחנו צריכות להבעיר מחדש. כששמעתי את זה, שמעתי את המעבר - ז"א שיש לנו כבר את הבערה, רק צריך להעלות אותה שוב. כל יום יהיו בעיניך כחדשים - ז"א שאפשר. תחשבי כשאת עולה לישון על משהו טוב שיהיה לך מחר, על משהו טוב שאת רוצה שיקרה זה ייתן לך את הדחיפה להתלהבות ולהתבוננות מחדש.

יסמין אבו שנה א':

התבוננות - זה היכולת של השכל להבין גם דרך העיניים שלו. ניקח את זה כהתבוננות רוחנית יותר עמוקה שהיא ממש נגד ההרגל. איך נעשה את זה? אני ממש אוהבת וממליצה בסוף היום לקחת פסק זמן לפני שאת הולכת לישון ולחשוב על משהו קטן שקרה שאת מרוצה ממנו ובכלל לא שמת לב אליו עד עכשיו. זה יגרום לך לבטל את ההרגל ולהרגיש התבוננות וסיפוק כל פעם מחדש. בהצלחה!

יהודית גמבש שנה א':

לדעתי כדי לעורר את ההתלהבות צריך להשתמש בהתבוננות. רק אם מסתכלים קצת על העולם הנפלא שלנו, אפשר בקלות להגיע להתפעלות. יש כ"כ הרבה פרטים קטנים שה' ברא בעולם כדי שיהיה לנו הכי טוב! אם נביט ונתפעל נוכל דרך ההתפעלות הזו הגיע למחשבה של חשבון נפש. ע"י שנשתמש בכל הכלים שה' נתן לנו (העולם) נגיע לתכלית שלנו. בנוסף על כך המחשבה של חשבון נפש תביא אותנו להתבוננות בעבודה הפרטית שלנו, בצורה של גלגל: התבוננות < התלהבות < חשבון נפש < התבוננות...

מיכל טרופ שנה ג':

"מבשרי אחזה אלוך" רגש ההתפעלות יכול לבא כתוצאה מהתבוננות בדברים הלכאורה פשוטים שהם כ"כ לא. מסופר על הרב שך זצ"ל שהיה מתפעל מתפוח. תפוח פשוט וכמה אפשר ללמוד ממנו. כמה פעמים אנחנו נפגשות בדברים ועוברים לידם בלי לחשוב אפילו. אם נרגיל את עצמנו לחוות את הדברים הקטנים האלו בצורה כזו, הרווחנו מתנה והחיים שלנו יהיו מלאי התפעלות והודיה תמידית לבורא העולם. הלוואי שנזכה לכך, אמון!

שירי פכטהלט שנה ב':

עלינו להכיר את כושר ההתבוננות ולהעריך אותו שהוא מעלה גדולה. ברגע שנכיר בכושר זה ובמעלתו - נרצה לנצל אותו. ונצל אותו ע"י שנתבונן במעשינו הפשוטים, היומיומיים ונדון אם הם מובילים אותנו הלאה בעבודת ה'.

רחלי וחיילה אשנבי להווי הפנימי

שלטי המזל טוב שצצים לאט אבל בטוח יריד הכישרונות הקרב ובא טיול שלפי שמסורת תמיד נקבע ותמיד מתבטל היריד הגדול שמתחילים לדבר עליו פורים, ויש אפילו דיבורים עליזים על חופשת פסח אין מה לומר כנראה השגרה פתחה דוכן עם השינויים וכל הימים הארוכים מתחילים לפנות מקום לשלטים ממריצים וידיים עובדות. בדירה אחת נשמעו בקולות טעונים המשפטים הבאים: "מי מתחתנת?" "חברה טובה שלי מהתיכון" "אה. טוב. ואני עוברת דירה" (!) העברות ושינויים. מזוודות שנסחבות מכאן לשם. תפילות. תורות שעומדים ועובדים ומצפים לדל דלתות ברחבי הקמפוס הסוער והחי של אופקים הבנות קטנות שהחיים הם לא משחק וגם לא בדיוק רגועים שאולי טוב לנו לנסות עוד דברים כדי להיות טובים יותר שלטים נתלים מחדש דלתות נטרקות הבית הגדול והעליז הזה כשהאוכלוסייה האהובה מתמודדת עם הגלים והסערות מלא כוסות קפה תה עם חלב ושוקו על הגז עוגיות שנשלחות מאנשים אהובים והרבה אבל הרבה גיטרה שירים של אופקים. ("אין כלללל עצב... למכיר בורא עולם!!!")

צל"ש: נאמר באחד השיעורים כשהנושא הרגל נכנס לדין שהתרגלנו לעכברים. כל הכבוד!! אפשר לומר שתמיד יש לאן להתקדם...

מהשטח

רחלי וחייהלה

אשנבי

להווי הפנימי

שירי המסורת היהודית דאופקים נשמעים על פני השבילים. קרפיונים ואלבד אדום שלטי מאורסים מתחילים לצוץ על פני השטח. שמחה גדולה ואמתית מדלגת בין הדירות. הפעם אנשים לא ידעו שמשוהו הולך להתרחש. זו הייתה הפתעה טובה מאוד.

ככה, בקריאה נלהבת, בעליזות, בלי הכנות מוקדמות של העברת מידע דרך דואר כתוב בדפים או לחישות חפוזות. בשמירה נעימה על הפרטיות של כל הנוגעים בדבר הלוואי שתמיד נדע להתנהל בצורה הפשוטה והמכבדת הזו. התרשמתי.

מגזר שנתנו

בנות על גלגלים... שקשוק מזוודות... (ולא רק בימי חמישי פעם בשבועיים) סלסלאות מלאות בדברים אישיים (יותר או פחות...) חברות תומכות או כאלה שעושות את הדרך הזו לבד.

תסמינים כאלה ודומיהן מצטרפים יחד לחבורה אחת :
כן, כאן עוברים דירה!

יש כאלה שעושות את זה באדישות. (החברה שישנה במיטה שמתחתן תספר שלה עצמה לא היה קל לישון הלילה... המועברת התהפכה במיטה הלך וסבוב עד השעות הקטנות של הלילה.)
יש שכל הסמינר יודע על העוולה שנעשתה כלפיהן... ומה הן בסך הכל בקשו?! "בגד לאכול ומיטה קבועה לישון???"

השוקולדים אצל מזל אזלו מהמדפים ממזמן, ואותו דבר חבילות הטישו רכות למגע להספגת דמעות מברכל גם כן...

אבל משפטים כמו "לי זה לא יקרה", ועקימת אף (אפילו בהחבא...) זה לא עושה טוב בלב, לאף אחת. לא לך וגם לא לה.

אנשים הם לא חפצים הם גוף ונפש. אנשים שמרגישים וצריכים ורוצים ומחכים ומתאכזבים כשזה לא קורה... (גם אם לפעמים הם משדרים אחרת...)

אז גם אם היה עד עכשיו קצת זיופים מצידנו... בואו ונשנה את זה למנגינה שונה. מנגינה אחרת ונעימה. נקודה למחשבה.

מקום לשיפור

המקום הגדול ביותר שיש לי בעולם - הוא המקום לשיפור

הילולים

מדור לאיחולים

שכנות שלנו למעלה, מדירה שלוש!
תבואו אלינו עוד המון, הדלת תמיד
פתוחה (רק תסגרו אחרי שנכנסתן כי
(קר
אוהבות אתכן תמיד
דירה שתיים.

חני ודבורי היקרות שלנו!
אך נסתדר בלעדיתכם??
ישוב טוב!!!
דירה 7

הילול התנצלות...

רציתי לעשות דירה להכיר, באמת שרציתי.
אבל הקב"ה שלח לנו שבוע של הפתעות, והרבה דירות שלומדות להכיר
את עצמן מחדש.
במקום, הייתי רוצה לפתוח במיוחד להשבוע מדור, ולספר על האנשים
שמאחורי הדירות, כל מיני צדדים שפגשתי השבוע...
חיבוקים וחיך בזווית העין, מילים שנאמרו ואלו שלא נאמרו, התחשבות
ורצון טוב, אמון בצוות המסור שעושה כל מה שהוא יכול ויותר מזה, ואמונה
בקב"ה שכותב לנו מסלול חיים מיוחד, ומצעיד אותנו בו, בחמלה ורחמים
אינסופיים.

התבוננתי, והתפעלתי. שתהיה לכן הצלחה וישוב טוב. ואל תשכחנה, כי
בכל מקום - "שמאלך תחת לראשי, וימינך תחבקני..."
באהבה, עורכת מדור דירה להכיר.

דירה 3 המדהימה

ישוב טוב!
מבינות את קושי השנויים...
(יש לנו מאגר טיפים של ניסיון בחינם...)
שמחות שזכינו בחלקכם!
דירה 7

לדירה שלוש (תשלימו לבד)!

אין דבר שלם יותר מדירה מחולקת:
אתכם תמיד בלב
דירה שלוש בעבר
דירה 7,9,5,6 בהווה....

שנה א' אחיות שלנו!!!

שתרגשנה טוב ושיהיה לכן נעים מאוד!!
אוהבת אתכן
שנה ב'

ליעלי סלומון ה-מדריכה!

לא נשאר אלא להעריך...
דירה שלוש

למיכל הענקית שלנו!!!

תודה על פעילות מגבשת ומהנה,
מעריכות את השקעתך ודאגתך בכל המצבים...
אין לנו מספיק מילים להביע הערכה אין סופית
מעריצות ואוהבות אתך הגמדות
מפטרייה 6...

היילולים

מדור לאיחולים

לשכנותינו החדשות לבנין!
ברוכה הבאה אל בנינו המיוחד
מאחלות לכן ישוב טוב מהיר וקל,
דלתותינו פתוחה תמיד עבורכן...
אוהבות בנין: חמששבע שמונה
(שמונה סליחה, פשוט שבע לא נגמר בש',
וגם אתן זה המרכז-האחיות הגדולות שלנו...)

לסיון המהממת!!!

לא הפסיקו לפרגן עליך,
ורק דברים טובים!!!
מאחלות לך התאקלמות קלילה
ומלא'נים הצלחות...
אוהבות כבר מעכשיו הששיות

לתמרוששלנו!!!

את שש בלב (דו משמעות! עם קמץשווא)
בטוחות שתתאקלמי בקלות- כמו שרק את יודעת!
מאחלות לך פוולולים הצלחות!!!
מתגעגעות כבר מעכשיו...
אחיותיך משש

נחמי, נחמי, רחל

מקוות שהספקתן לעכל
(זה לא אמור לקחת הרבה זמן. 6 שעות ע"פ הרמב"ן)
ולהנות מהטעם של ה9 הזה.
-אוהבות ממבט ראשון,
דירה 9.

נחמה שלנו!

מאמינות ש-4 קלטו כבר
באיזה זהב טהור הן זכו...
חבל שלא ניתן לשכפל אותך,
כי אנחנו רכושניות מידי
בשביל לפרגן לאחרים
על חשבוננו.
מתקמצנות עליך בחום,
דירה 9

עלי אופק שלנו,

כבר מזמן רציתי להשאיר לכם הילול על תקתוק, זריזות ואווירה.
מעריכה אתכן (מי שנמצא באותה הסירה יודע טוב מאד עד כמה
להעריך...)
אוהבות אתכן,
צוות ההפקה לעלי אופק.

מנוחה דבר תורה!

תזכי מהר לבן תורה!
מחכות לשמוע את הנחת,
דירה 6 תשע"ז לעד.

ללושלנו!!!!!!!

לא מסתדרות בלעדך,
אפילו לרגע אחד!
שתישארי לתמיד
חמשושית בלב...
אוהבות'ותך נורא,
חמשושיות בנשמה!

היחולים

מדור לאיחולים

רחלי ה-גרפקאית!

מתרגשות איתך מאד,
מתפללות שיהיה בקרוב אצלך.
גרפיקס

עדי, רחלי צופיה עדן אסתי וברוריה השושיות המדהימות.

רצינו רק פשוט לומר תודה, זה הכל
על אף שאנחנו סובלות מזה...
כולנו.

לכל הדירות המחודשות!

שבת שלום וישוב טוב!
שתזכו ויקיים בכן
"חן המקום על יושבותיו"
איתכן בכל מקומות פזוריכן-
חברותיכן מכל מושבותיהן-שנה א'

רות שלנו כללללה,

מתרגשות כל כך,
ומאחלות לך את הבית הכי מאושר שיש...
(בתפילה בקרוב אצל בת הזוג...)
אוהבות,
שנה ב'.

אושרת!!!

"זכנו לקבל שבתות
מתוך רוב שמחה
ומתוך אושר(ת) וכבוד..."
(ומתוך מיעוט הבנות...)
תפילותינו נענו!!!!
שמחות שבאת-
חמשושיות המחודשת (מפתח סגור!)

לרבנית עמית האהובה!!

מחמם את הלב לדעת כמה חושבים עלינו
ודואגים לנו,
ושהכל נעשה הכי טוב שאפשר!
מעריכות את זה מאד!!!
שבת שלום-
בנות שנה א'

יסמין!!

מצפות לנחת...
ומידי כולן יושמע
רעש מחיאות
מכל האולמות.
אגב,
זו סגולה לחתן צדיק במהרה,
רק לא להגזים בעניין
כי לא נעמוד בטלטה נוספת.
גאות בך,
9 המורחבת לכל הסתעפויותיה, גוטשותיה
ומצטרפותיה.

ליסמין דבר תורה!!!!

מחזיקות לך אצבעות!
תכווני לבן תורה אמיתי
צדיק ויר"ש!!!!!!!!!!!!
אוהבות מכל הלב-
החבר'ה מדירה 5